

АНАЛИЗ НА ПРОПОРЦИОНАЛНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ В БЪЛГАРИЯ

Ас. д-р Петър Илков Пешев, p.peshev@unwe.bg

Катедра „ Икономикс“

Университет за национално и световно стопанство

Гл. ас. д-р Ивайло Дончев Беев, ibeev@unwe.bg

Катедра „ Икономикс“

Университет за национално и световно стопанство

Резюме: Пропорционалното данъчно облагане с единна ставка и ниските данъчни норми, освен, че трябваше да спомогнат за намаляване дела на неформалната икономика и да увеличат данъчните приходи заради разширената база, имаха за задача да осигурят достатъчен прираст на преки чуждестранни и местни инвестиции, така че заетостта да продължи да се увеличава за сметка намаляване дела на безработните, както и амбициозната задача българската икономика да конвергира бързо към средноевропейските нива на икономическо и социално развитие. Близко десетилетие по-късно натрупаните емпирични данни позволяват обективно да се анализират ползите и вредите от данъчните промени през 2007 и 2008 г. Настоящото изследване има за цел да предизвика дискусия дали размерът и видът на данъчните норми, въведени през 2007 и 2008 г. е най-подходящият, и дали не е настъпил моментът за промяна.

Ключови думи: Пропорционално данъчно облагане, плоски данъци, данъчна система, неравенство

JEL: H21, H24, H25, D63, O17

ANALYSIS OF THE PROPORTIONAL TAX SYSTEM IN BULGARIA

Assistant professor Petar Ilkov Peshev, Ph.D., p.peshev@unwe.bg

Department of Economics

UNWE

Senior assistant professor Ivaylo Donchev Beev, Ph.D., ibeev@unwe.bg

Department of Economics

UNWE

Abstract: Proportional taxation with a single tax rate and the low tax rate policy intended to lower the shadow economy, increase tax revenues due the larger tax base, but also aimed to attract local and foreign investments, improving the employment situation, and finally to stimulate Bulgarian economy in the EU convergence process. Nearly a decade later empirical data allows an objective analysis of the pros and cons of tax cuts introduced in 2007 and 2008. This paper aims to provoke discussion on low tax policy implemented in in 2007 and 2008 and to analyze its suitability and eventually to provoke a tax policy amendment debate.

Key words: Flat tax rates, Tax system, inequality

JEL: H21, H24, H25, D63, O17

АНАЛИЗ НА ПРОПОРЦИОНАЛНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ В БЪЛГАРИЯ

Ас. д-р Петър Илков Пешев, p.peshev@unwe.bg
Катедра „Икономикс“

Университет за национално и световно стопанство
Гл. ас. д-р Ивайло Дончев Беев, ibeev@unwe.bg
Катедра „Икономикс“

Университет за национално и световно стопанство

Въведение

Българската икономика се развива с бързи темпове в периода от началото на новото хилядолетие до въвеждането на пропорционалното данъчно облагане на доходите на физическите и юридическите лица (ДФЮЛ) с единна данъчна норма от 10%, т.нар. плосък данък, който период съвпада и с началото на световната финансова криза. На 4 ноември 2005 г. в Отворено писмо до председателя на Народното събрание (НС), министър-председателя, министъра на финансите и председателя на Комисията по бюджет и финанси към НС най-големите поддръжници на идеята за плоския данък излагат мотивите си за въвеждането му и за намаляване на данъците. Основните доводи на привържениците на въвеждането на плоския данък са, че чрез понижаване на данъчните норми ще се намали неформалният сектор, ще се увеличат данъчните приходи, ще се стимулират инвестициите, заетостта и предприемчивостта, не на последно място – ще се увеличи благоденствието, израз на което е и намаляващо неравенство на доходите и богатството¹. Така, през 2007 г. е въведен плоският данък върху корпоративните печалби а от 2008 г. е в сила същата данъчна норма, но върху доходите на физическите лица (ДФЛ).

Ясно е, че твърде високите данъчни норми ограничават стопанската активност, но пък твърде ниските не позволяват предлагането на качествени публични услуги, както и редица публични дейности ще останат недофинансирани. Не бе направен сериозен емпиричен и икономически анализ, който да покаже размерът и структурата на данъците, както и как чрез премахване на прогресивното данъчно облагане ще се стимулира благоденствието. Ясно е обаче, че в сравнителен план спрямо останалите страни-членки на ЕС данъчните норми в България са сред най-ниските, отделно че страните с плосък данък в ЕС са едва няколко. В последните години обаче е налице тенденция към отмяна на плоските данъци в страни-еталони.

Като че ли се налага мнението в обществото, че правителството чрез данъците изземва доходи, пропускайки факта, че трансферите и правителствените покупки инжектират в икономиката иззетите чрез данъци доходи. Разбира се няма алтернатива на стремежа към максимално най-ефективно използване на данъчните приходи, така че те да водят до повишаване на общото благосъстояние, а не до изтичане на валутни резерви и загуба на

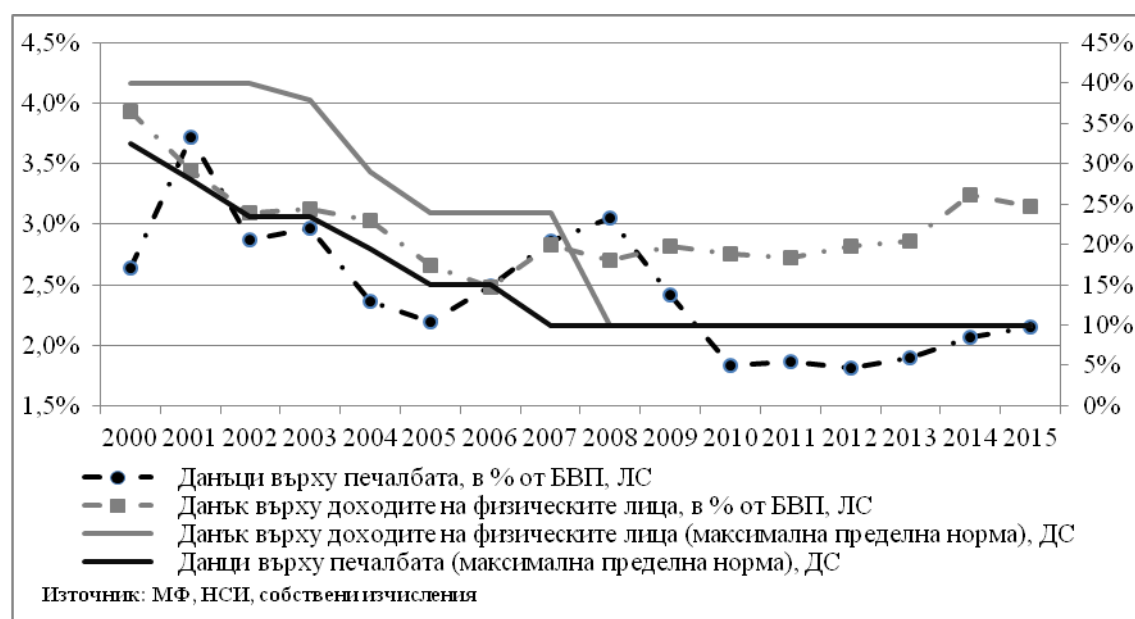
¹ Отворено писмо за намаление на данъците на ИПИ и подкрепящите го икономисти, експерти и др. поддръжници, <http://ime.bg/bg/articles/otworeno-pismo-za-namalenie-na-danycite/> и [Димитров \(2007\)](#).

благосъстояние и потенциал за растеж, както и до „избутване“ на частната инициатива.

Настоящото изследване има за цел обективно да анализира ефектите от въвеждането на пропорционалното данъчно облагане и понижаването на данъчните норми до 10% от ДФЮЛ.

Икономическа активност, данъчни приходи, сива икономика и неравенство

По-ниските данъчни норми като цяло опровергават хипотезите и не изпълняват прогнозите на привържениците им, тъй като приходите от данъци върху печалбата дори се понижават като % от БВП след въвеждането им. Видно от Фигура 1. приходите от данъците върху ДФЮЛ нарастват минимално, най-вече дължащо се на поредицата от повишения на минималната работна заплата и минималните осигурителни прагове, с темпове изпреварващи значително темпа на икономически растеж и на нарастване на ценовото равнище. В периода 1999-2006 г. кумулативната стойност на приходите от данъците върху ДФЮЛ постепенно намаляват от 7.3% от БВП до 5.0% и то в годините на висок икономически растеж, нарастваща заетост и нарастваща стопанска активност. В периода 2007-2015 г. кумулативната стойност на двата данъка като дял от БВП се повишава от 5% до 5.7% през 2008 г., след което рязко се понижава до под 5%, като през 2014 и 2015 г. нараства до 5.3%.

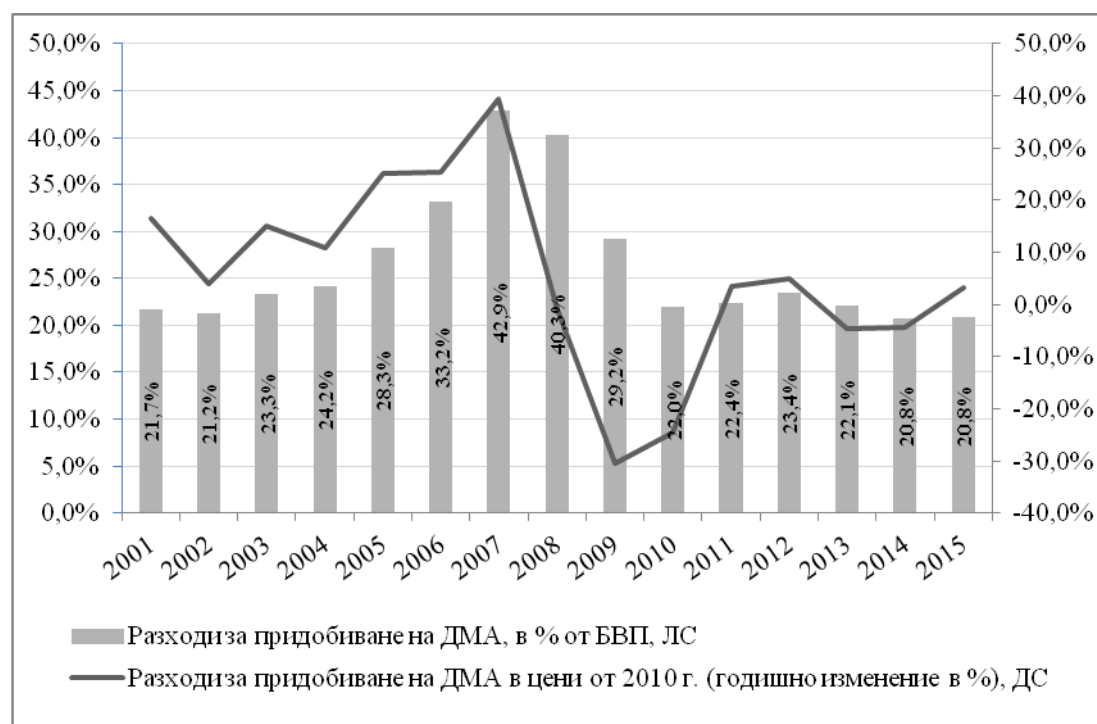
Фигура 1. Данъчни норми (максимални номинални пределни норми) и данъчни приходи

Източник: МФ, НСИ, собствени изчисления

Икономическата активност като че ли не се влияе особено положително от намаляването на данъците и въведените рекордно ниски за България единни данъчни норми в размер на 10% от облагаемия данък върху ДФЮЛ. Особено след финансовата криза може да се твърди, че икономическата активност е в много по-голяма степен функция от външното търсене и входящите капитали, отколкото от вътрешни за системата фактори, като данъчните норми. Чуждестранните преки инвестиции надхвърлят дори 20% от БВП в някои от

годините между 2000 и 2008 г. След кризата и след въвеждането на 10%-ната данъчна норма върху ДФЮЛ ПЧИ варират между 2 и 4% от БВП. Бруто капиталообразуването от над 28% в годините преди кризата се понижава до средно 23% от БВП в периода 2010-2015 г.

Видно от Фигура 2. разходите за придобиване на дълготрайни материални активи отнесени към БВП през 2014 и 2015 г. се намират на най-ниските си нива за последните 15 г., а тенденцията е трайно низходяща след въвеждането на пропорционалните 10%-ни данъчни норми. В развитите икономики обаче се наблюдава отчетлива тенденция на понижаване на инвестициите в ДМА в % от БВП, тъй като икономиките все повече дължат динамиката си на секторите на услугите, а и на производства с високо квалифицирани служители.

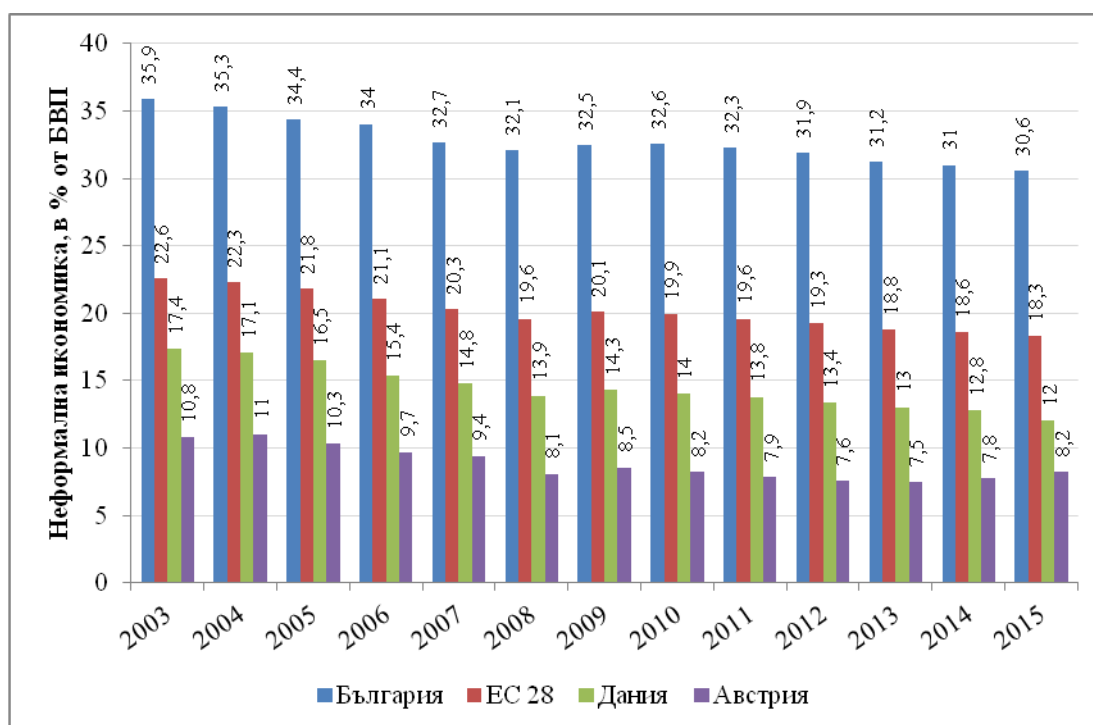

Фигура 2. Разходи за придобивани на ДМА, и темп на реално изменение
Източник: НСИ, Собствени изчисления

Сенчестата икономика също не се повлиява от въведените данъчни промени. Според Schneider (2015) делът на сивата икономика в страната за 2014 г. е 31% от БВП, докато прогнозата за 2015 е за 30.6%. В периода 2003-2008 г. делът на неформалната икономика се понижава от 35.9 до 32.1% от БВП, след което започва повишение с локален максимум през 2010, последвано от плавно понижаване. Страни от ЕС с много по-високи данъчни норми върху ДФЮЛ, и с много по-добри показатели за благосъстояние от България, притежават икономики с много по-нисък дял на неформалната икономика (вж. Фигура 3.). От данните на Schneider (2015) прави впечатление, че преобладаващо в страните от ЕС размерът на неформалният сектор е обратнопропорционален на нивото на икономическото развитие за отделната страна. Структурното прекъсване, предизвикано от глобалната финансова криза води до ръст на сенчестата икономика през 2008-2010 г. Хипотезата за ниските данъчни ставки и приносът

им за намаляване на сенчестата икономика по-скоро е нерелевантна. Данъчният морал не се подобрява след въвеждането на единна данъчна норма върху доходите от 13% през 2001 г. в Русия, доказвайки, че плоският подоходен данък и ниският размер на данъчната норма сами по себе си не са стимул за изсветляване на икономиката (виж. Milanov и McGee, 2015). Приходните агенции и правителството трябва да изпълнят задължението си по увеличаване на данъчните постъпления за сметка на намаляване на неформалната икономика, тъй като фактите показват, че и при изключително ниски данъчни норми съществува съпротива за заплащане на данъци.

Много е вероятно част от публичните услуги да останат недофинансирани, както е вероятно и зле-платените държавни служители, които се грижат за попълването на фиска, да стават лесно обект на неформални стимули, респ. корупция. Безусловното повишаване на възнагражденията в приходните агенции няма да доведе до желан резултат без разработването на система за контрол на дейността на служителите, както и без да се стимулира наемането на най-подготвените чрез провеждането на честни конкурси за постъпване на работа. Последващи инвестиции в обучението и преквалификацията на служителите е също наложителна заради динамично променящата се структура на икономиката.

Фигура 3. Неформална икономика, в % от БВП
Източник: Schneider (2015)

Пропорционалното облагане на ДФЮЛ и ниските данъчни норми не успяха да намалят дела на сивата икономика, да повишат данъчните приходи, да намалят неравенството и да стимулират икономическата активност. Едва след 2013 г. се наблюдава намаляване на дела на неформалната икономика, което по-скоро се дължи на активната правителствена политика в тази посока. Като цяло след въвеждането на 10%-ната данъчна норма и за двата вида данъка дори се

наблюдава отстъпление при изредените показатели, като може да се окаже, че ниските данъци и пропорционалното данъчно облагане не са част от решението, а част от проблема. Именно неравенството в разпределението на доходите и богатството се адресира все по-често и отчетливо като проблем. Бестселърът на Piketti (2014) и нобеловата награда по икономика за 2015 насочват научния и обществен интерес върху проблематиката на неравенството и благосъстоянието². Темата става все по-популярна и актуална, не само, защото неравенството в богатство и доходите сред високодоходните страни нараства противно на теорията на Kuznets (1955), но и заради факта, че цели групи от обществото остават без достъп до добро образование, здравно и социално осигуряване, навлизайки в порочния кръг на бедността. Недоволството на тези групи обаче е в състояние да наруши благосъстоянието дори и на най-богатите 1% от обществото.

Неравенството в разпределението на доходите и богатството се увеличава след въвеждането на пропорционалното данъчно облагане и намаляването на данъчните норми за облагане ДФЮЛ до 10%³. Рецесията от 2009 г. и сривът в строителния сектор вероятно също имат значение за този процес.

Данните на Евростат и базата от данните на Харвард ясно отразяват тенденцията на нарастване на неравенството в разпределението на доходите⁴. Особено отчетливо е повишението в годините след въвеждането на 10%-ните данъчни норми при облагането на ДФЮЛ (вж. Фигура 3.).

Неравенството на богатството традиционно е по-голямо спрямо разпределението на доходите (виж Piketty, 2014, p.244-249). Неравенството на богатството в България е измерено чрез кумулативното разпределение на банковите депозити и кредити на домакинствата⁵. Не само достъпността на данните, но и големият брой на депозитите (над 10 млн. броя) и кредитите (над 2.6 млн. броя) предполагат вярно и максимално точно представяне на разпределението на богатството. От края на 2005 до края на третото тримесечие на 2008 г. Депозитният коефициент на Джини нараства с бързи темпове (вж. фигура 4). След краткотрайно понижение коефициентът на Джини възстановява възходящия си тренд, макар и с по-бавни темпове, формирайки връх в края на 2012 г. със стойност от 0.877 пункта. В края на 2013 г., при ниво от 0.874, коефициентът започва да се понижава по-осезаемо, като в периода декември 2013-юни 2015 г. се понижава до 0.862 пункта.

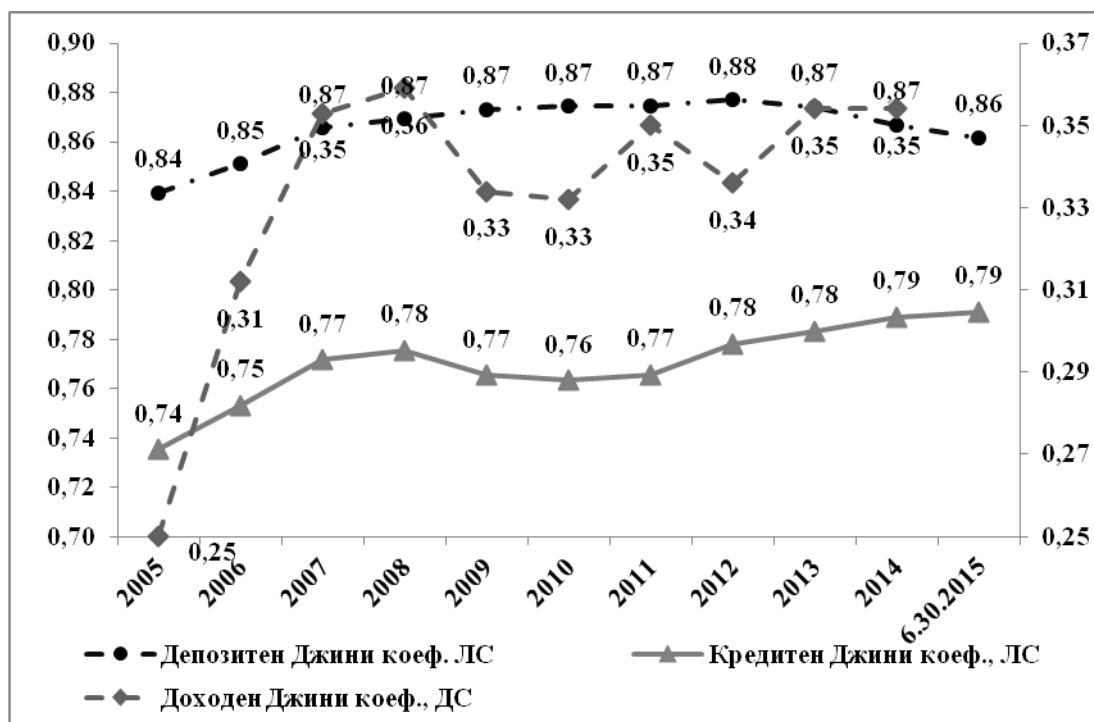
---

² Вж. The Prize in Economic Sciences 2015.

³ Вж. данните на фигура 4 и Harvard Income Gini Dataset-SWIID, version 4.1 и Global Wealth Databook 2014.

⁴ Вж. пак там.

⁵ В приложението е представена използваната методология за изчисление на коефициента на Джини.

Фигура 4. Неравенство на доходите и богатството
Източник: Евростат, БНБ, собствени изчисления

Причината за понижението на неравенството на богатството, измерено чрез депозитен коефициент на Джини не е в резултат на увеличаване на равенството на разпределението на богатството, но най-вероятно се дължи на пререструктурирането на депозити с голям номинал (около и над 100 000 евро) в по-малки такива и алокирането им в различни банки, така че да попаднат в обхвата на защитата на Фонда за гарантиране на влоговете в банките. Това поведение на домакинствата е продиктувано от неплатежоспособността и несъстоятелността на четвъртата по големина търговска банка в страната-Корпоративна търговска банка. Непроменната данъчна среда, ръстът в доходите на човек от населението, динамиката на пазара на труда и редица други обстоятелства не предполагат намаляване на неравенството.

Използването на кредитен Джини коефициент, като груб индикатор в разпределението на богатството и доходите, е нетрадиционен подход, въпреки че са налице основания за използването му (вж. Peshev, 2015). Банковите кредити на домакинствата, макар и пасив, може да се допусне, че са добър измерител за брутното богатство. Кредитните инспектори прецизно изучават възможността на потенциалните кредитополучатели да обслужват бъдещите си задължения с текущите и прогнозните си доходи и активи. Възходяща е тенденцията и на кредитния Джини коефициент, който изследва кумулативното разпределение на банковите кредити на домакинствата. Стойността на показателя нараства от 0.74 до 0.79 в периода 2005 - Q2.2015. През 2009 и 2010 г., най-вероятно заради отписването и продажбата на кредити с по-голям номинал, коефициентът се понижава минимално, след което възходящата динамика се възстановява, в противовес на низходящата динамика на депозитния Джини коефициент от 2014 и към средата на 2015 г. Обяснението зад това разминаване, е че понижението на депозитния Джини е чисто

техническо, предизвикано от подбуди за намаляване на риска, чрез раздробяване на депозитите с големи номинали и алокирането им в различни банки, така че да се ползва максимално гарантирания размер от Фонда за компенсиране на влоговете. В годините след 2013 г. кредитният Джини коефициент достоверно представя възходящата динамика в разпределението на brutното богатство на домакинствата.

2. Тенденция за отмяна на плоския данък

Наблюдава се тенденция на отхвърляне на пропорционалното данъчно облагане с единна ставка, най-вече на ДФЛ, дори в страни, които сравнително скоро бе въведен плоския данък върху ДФЛ. Албания, Исландия, Чехия и Словакия са пример в това отношение. Някои от тях бяха често споменавани от привържениците на плоския данък, които вероятно виждат в единната данъчна норма важен фактор за растеж и благоденствие.

През 2013 г. Словакия отменя пропорционалното данъчно облагане като добавя 25%-на данъчна норма за високодоходните групи, докато 19%-ната данъчна норма се запазва за всички останали доходни групи. По този начин приключи 9-годишният период на пропорционално данъчно облагане на доходите в страната. Корпоративният данък остава пропорционален, но единната данъчна норма се повишава до 23%. През 2008 г. Албания въвежда 10%-на единна данъчна норма за облагане на ДФЛ, но страната въвежда прогресивно данъчно облагане през 2014 г., като двете ставки са съответно 13 и 23%. Чехия въвежда единна данъчна норма от 15% върху ДФЛ през 2008 г., но подобно на Словакия през 2013 г. въвежда втора по-висока данъчна норма, от 22% за високодоходните групи. През 2010 г. Исландия отменя пропорционалното данъчно облагане на доходите, въведено през 2007 г. Аналогично, през 2011 г. В Украйна се приема втора по-висока данъчна норма за хората с високи доходи, отменяйки въведената през 2004 г. система на пропорционално данъчно облагане. През 2016 г. данъчните норми за нискодоходната и високодоходната група, възлизат на 18 и 20% съответно.

Освен, че е налице тренд за отмяна на пропорционалното данъчно облагане, най-вече сред страните от ЦИЕ с въведен плосък данък върху доходите, прави впечатление, че 10%-ната данъчна норма в България е сред най-ниските спрямо страните с плосък данък върху ДФЮЛ. Данъчната норма от 10% не бе обект на задълбочен емпиричен и икономически анализ, нито бе въведена в резултат на задълбочена научна дискусия, проведена на съответните научни форми⁶.

---

⁶ Вж. Беев, 2015.

Държава	Показател, в %	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Албания	БВП, реал. темп на изм.	3.4	3.7	2.5	1.4	1.1	2.0	2.6
Албания	Прав. прх. в % от БВП	26.1	25.9	25.4	24.8	24.0	26.2	26.0
Чехия	БВП, реал. темп на изм.	-4.8	2.3	2.0	-0.9	-0.5	2.0	4.2
Чехия	Прав. прх. в % от БВП	38.1	38.6	40.2	40.5	41.3	40.6	41.0
Исландия	БВП, реал. темп на изм.	-4.7	-3.6	2.0	1.2	4.4	2.0	4.0
Исландия	Прав. прх. в % от БВП	38.8	39.6	40.1	41.7	42.1	45.3	44.3
Словакия	БВП, реал. темп на изм.	-5.5	5.1	2.8	1.5	1.4	2.5	3.6
Словакия	Прав. прх. в % от БВП	36.1	34.5	36.4	36.0	38.4	38.9	40.6

Таблица 1. Реален темп на изменение на БВП и размер на правителствените приходи в % от БВП
Източник: МВФ

Отмяната на плоския данък върху доходите не е толкова интересна сама по себе си, докато по-интересни са ефектите произтичащи от това, колкото и трудно да е да бъдат изолирани и параметризирани. Прави впечатление, че в годината на структурната промяна, предизвикана от отмяната на плоския данък, или в следващата година растежът на БВП се ускорява, а правителствените приходи се повишават. Растежът на БВП се ускорява, а правителствените приходи и правителствените разходи като дял от БВП нарастват в Албания, Исландия, Словакия и Чехия или в годината на отмяната на плоския данък или в следващата година, след което по-високото ниво на правителствени приходи и разходи в % от БВП и по-високият темп на растеж на БВП се запазват (със сиво в Табл.1 са маркирани годините на отмяна на плоския данък). Може да се обобщи, че отмяната на плоския данък и въвеждане на по-високи данъчни норми за високодоходните групи не е в ущърб на икономическият растеж и на ръста на данъчните приходи като дял от БВП.

Преразпределението през държавния бюджет, само по себе си трудно може да бъде свързано с динамиката на БВП по значим начин, но структурата на правителствените разходи, вероятно има много по-висока обяснителна стойност. Чрез използването на панелни данни за 30 страни с дължина на времевия ред от 16 г. (2000-2015 г.) се прилага опростен регресионен анализ с една независима променлива⁷. В едва 6 от 30 европейски страни (преобладаващо страни-членки на ЕС) правителствените разходи към БВП могат да обяснят повече от половината от дисперсията на изменението на реалния БВП, докато в само една страна съотношението правителствени приходи към БВП може да обясни повече от половината от дисперсията на изменението на реалния БВП. Само по себе си преразпределението през БВП не е фактор за растежа на една икономика, измерено чрез прираста на реалния БВП, т.е. не може да се каже нито, че високото преразпределение (над 42% от БВП, колкото е медианната стойност в извадката) влияе негативно на растежа, нито, че по-ниското преразпределение (между 30 и 42% от БВП) стимулира

⁷ Резултатите са представени графично и могат да бъдат предоставени при поискване!

растежа. Остава отворен въпросът за ефективността на публичните разходи (включително за възнаграждения, пенсии, инвестиции в инфраструктура и др.) и ефективността на частните разходи (потреблението на местни и вносни стоки, частните инвестиции, предприемчивостта и др.). Множество са примерите за провал и неефективност на публичните и частните инициативи, така че не си заслужава да се стартира дискусия по темата. Вярно е обаче, че зле финансираните публични услуги и ниското заплащане на заетите в публичния сектор не позволяват икономиката да разгърне потенциала си, но това не е и оправдание за отказ от търсене на оптимизация на ресурсите.

Заклучение

По-ниските данъчни норми и пропорционалната облагане на ДФЮЛ не постигнаха целта си по намаляване на сенчестата икономика, увеличаване на данъчните приходи (в % от БВП), повишаване на инвестиционната активност и намаляване на неравенството. Напротив, данъчната политика лиши правителството от ресурс, с който да обезпечи финансово секторите на образованието, правораздаването, контролните органи, публичната администрация, като основна предпоставка за повишаване на качеството на дейността им.

Образованата и квалифицирана работна сила и работещата съдебна система, която да защитава неприкосновеността на частната собственост, ще се окажат много по-важни фактори от ниските данъци за стимулиране на бруто капиталообразуването, входящите капиталови потоци, и икономическата активност в нейната цялост.

Чисто механичното повишение на данъчните норми и въвеждане на прогресивно облагане няма да замести нуждата от акцентирание върху събираемостта и повишаване качеството на публичните услуги, като образованието и правораздаването са сред ключовите сектори.

По-справедливото облагане на доходите и богатството и по-ефективното насочване на публичния ресурс ще способстват за повишаване на благосъстоянието в страната. Време е да се преосмисли данъчната система, така че групите от лица с по-високи доходи и богатство да бъдат облагани по-справедливо и да се намалят системните рискове.

Цитирана литература:

- Беев, Ивайло, По някои методологични проблеми при конструиране на модели за оценка въздействието на законодателството, Национална конференция Икономически предизвикателства: Растеж, дисбаланси, устойчиво развитие, УНСС, София, 2015.
- Kuznets, Simon. Economic growth and income inequality, *American economic review*, Vol. 49, 1955, pp. 1–28.
- Peshev, Petar, Analysis of the Wealth Inequality Dynamics in Bulgaria: Different Approach (November 30, 2015). *Economic Alternatives Journal*, issue 4, p. 29-33, 2015. Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=2734601>
- Piketty, Thomas. *Capital in the Twenty-First Century*, The Belknap Press of Harvard University Press, 2014, p. 696.
- Schneider, Friedrich. *Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2015: Different Developments*, Department of Economics, Johannes Kepler University, Jan. 2015.

- Yew, B., Milanov, V. B., & McGee, R. W. (2015). An Analysis of Individual Tax Morale for Russia: Before and After Flat Tax Reform. *International Business Research*, 8(1), 60-80.

Други източници:

- Българска Народна Банка –www.bnb.bg.
- Национален статистически институт- www.nsi.bg.
- Eurostat- <http://ec.europa.eu/eurostat>
- Harvard Income Gini Dataset-SWIID, version 4.1.
- Global Wealth Databook 2014, Credit Suisse Research Institute, October 2014.
- The Prize in Economic Sciences 2015. [Nobelprize.org](http://www.nobelprize.org). Nobel Media AB 2014. Web. 25 Oct 2015. [http:// www.nobelprize.org/nobel_prizes/economic-sciences/laureates/2015/](http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/economic-sciences/laureates/2015/)